

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2011/18

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט א' שטיין

העותרים: 1. פלוני ו- 8 אח'

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל משרד הבטחון
2. מדינת ישראל מתאם הפעולות בשטחים

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים

בשם העותרים: העותר 1 בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד פנחס גורט

פסק-דין

השופט ג' קרא:

עתירה למתן צו על תנאי המורה למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע לא יינתנו לעותרים היתרי שהיה בישראל.

1. העותר 1, אשר אינו מיוצג, הגיש בשמו ובשם העותרים 2-9 את העתירה שבנדון. על-פי הנטען בעתירה, העותרים יימצאו בסכנה ממשית אם ישובו לשטחים וכי ביתם של העותרים נשרף בשל חשד לשיתוף פעולה עם כוחות הבטחון הישראליים. העותרים טוענים כי פנו לוועדה לבחינת טענות בדבר מאוימות על רקע שיתוף פעולה עם ישראל (להלן: הוועדה), אשר "שלחה החלטה לא עניינית". עוד מציינים העותרים כי הגישו עתירה בעבר (להלן: העתירה הקודמת) ולאחר מכן נתבקשו לפנות לקצין המאוימים, אשר "לא היה מוכן לקבל אותם".

2. המשיבים טוענים כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת אי מיצוי הליכים. אף שבעתירה נטען כי העותרים פנו לקצין המאוימים עובר להגשתה, אין כל תיעוד לפניה שכזו. יתרה מזאת, בין העותרים לוועדה התקיימו חילופי מכתבים, בהם הודע לעותרים כי עליהם להשלים פרטים ומסמכים (אשר לא הומצאו עד למועד הגשת התגובה), ומשכך לא מוצו ההליכים מול הרשות. עוד נטען כי דין העתירה להידחות על הסף בהיעדר תשתית עובדתית מספקת משהטענות בה מנוסחות באופן כוללני ביותר, ללא תימוכין ובאופן שאינו מאפשר לדון בהן. עוד טוענים המשיבים כי העתירה הקודמת, שהוגשה על-ידי שמונה מהעותרים, נמחקה לאחר שנמצא כי לא מוצו ההליכים כדבעי, תוך שבא כוח העותרים דאז התחייב שלא להגיש עתירות נוספות עד שימוצו ההליכים. בעתירה דכאן, כל שצוין בנוגע לעתירה הקודמת הוא שהיא הוגשה, מבלי למסור פרט מהותי זה. משכך, טוענים המשיבים כי דין העתירה להידחות על הסף גם מחמת חוסר ניקיון כפיים. לא זו אף זו, טוענים המשיבים כי על העתירה להידחות על הסף מכיוון שעולה חשש ממשי לשימוש לרעה בהליכי משפט ובמטרה לקבל סעד ארעי שיכשיר את המשך שהיית העותרים בישראל. כן טוענים המשיבים כי יש לדחות את הבקשה למתן צו ביניים משהעותרים כלל לא ביצעו פניה מוקדמת לקצין המאוימים בבקשה לקבלת היתרי שהיה זמניים עד להחלטה סופית של הוועדה. עוד מבקשים המשיבים כי נטיל על העותרים הוצאות הולמות.

3. לאחר עיון בעתירה ובתגובת המשיבים, שוכנענו כי דינה להידחות על הסף מהטעמים שנמנו בתגובת המשיבים.

כפי שנפסק לא אחת על-ידי בית משפט זה, עובר לפנייתו של עותר לבית משפט זה, עליו למצות את ההליכים המינהליים ולפנות אל הרשות המוסמכת עצמה לשם קבלת הסעד המבוקש (ראו, מבין רבים, בג"ץ 2009/18 פלוני נ' מדינת ישראל - וועדה מאוימים, בפסקה 3 (15.1.2019)). עולה מתגובת המשיבים כי חלף המצאת המסמכים והפרטים שנדרשו העותרים להגיש לוועדה לצורך הטיפול בבקשתם, פנו העותרים לבית משפט זה. משכך, דין העתירה להידחות על הסף מפאת אי מיצוי הליכים. אף ניתן לומר שעסקינן בעתירה מוקדמת מקום שטרם התקבלה כל החלטה בעניינם של העותרים אותה ניתן להעביר תחת שבט ביקורתו של בית משפט זה (בג"ץ 3463/18 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (5.11.2018); בג"ץ 3501/18 פלוני נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים, בפסקה 5 (5.6.2018)).

על פניו נראה כי יש ממש בטענת המשיבים באשר לחוסר ניקיון כפיים של העותרים (למעט העותר 9) ולנסיונם לעשות שימוש לרעה בהליכי משפט, אולם לא

מצאנו להידרש לטענות אלו לאור קביעתנו כי העתירה לוקה בחוסר מיצוי הליכים וכי היא מוקדמת.

4. סוף דבר, העתירה נדחית על הסף. העותרים יישאו בהוצאות המשיבים בסך 1,500 ש"ח.

לפנים משורת הדין, הצו הארעי מיום 8.3.2018 במסגרתו הוריתי כי העותרים לא יורחקו משטח מדינת ישראל יוותר על כנו עד ליום 7.3.2019 לצרכי התארגנות בלבד.

ניתן היום, י"ט באדר א' התשע"ט (24.2.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט